

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/703/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112223060
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3112223060.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa V., so sídlom X. XX, V., IČO XX XXX XXX, zastúpeného F., so sídlom X. XX, V., IČO XX XXX XXX proti odporcovi P. P., bytom V. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu D. so sídlom P. XX, F., zastúpeného L. L. M., advokátom, so sídlom O. X, N. T., o zaplatenie 570,62 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, č.k. 15C/289/2012-52 zo dňa 11. júna 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 238,68 Eur s príslušenstvom, návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie 331,94 Eur s príslušenstvom zamietol, odporcovi náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania vo výške 15 Eur. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa domáhal zaplatenia 238,68 Eur s príslušenstvom titulom dlžného hovorného a cien ostatných poskytnutých služieb a ďalej zaplatenia 331,94 Eur s príslušenstvom titulom vyúčtovanej zmluvnej pokuty. Do konania vstúpil na stranu odporcu vedľajší účastník, ktorý žiadal návrh zamietnuť pokiaľ ide o zmluvnú pokutu 331,94 Eur z dôvodu, že zmluvná pokuta zostáva podľa dojednania nezmenená počas celej doby viazanosti odporcu zmluvou a viaže sa na akékoľvek porušenie zmluvnej povinnosti zo strany odporcu, a teda ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktoré je neplatná. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa o zaplatenie 238,68 Eur s príslušným úrokom z omeškania bol podaný dôvodne, nakoľko odporca sa zmluvne zaviazal platiť za poskytnuté služby dohodnutú cenu, pričom z ceny poskytnutých služieb, ktoré boli odporcovi vyfakturované predloženými faktúrami, odporca neuhradil v lehote splatnosti jednotlivých faktúr nič. Pokiaľ išlo o zmluvnú pokutu, navrhovateľ súdu nepreukázal existenciu právneho titulu pre zmluvnú pokutu, ktorej zaplatenia sa od odporcu domáha, a preto súd návrh navrhovateľa v tejto časti zamietol. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. V danej právnej veci bol v konaní pomerne úspešnejší odporca, keď súd zamietol návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie 331,94 Eur a vyhovel mu v časti o zaplatenie 238,68 Eur. Odporca si však náhradu trov konania neuplatnil, žiadne trovy konania mu doposiaľ ani nevznikli, a preto súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Právo na náhradu trov konania si však uplatnil vedľajší účastník na strane odporcu, a keďže pomerný úspech odporcu vo veci sa vzťahuje aj na neho, súd vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal proti navrhovateľovi právo na náhradu trov konania v pomernej časti 16,34 % (čistý úspech odporcu je 93,26 Eur (331,94 Eur zamietnuté - 238,68 Eur priznané navrhovateľovi), čo v pomere k predmetu konania 570,62 Eur predstavuje 16,34 %). Trovy vedľajšieho účastníka predstavujú trovy jeho právneho zastúpenia v konaní, ktoré tvorí tarifná odmena 38,18 Eur

za prevzatie a prípravu zastúpenia + 7,63 Eur režijný paušál, tarifná odmena 38,18 Eur za písomné vyjadrenie k návrhu navrhovateľa + 7,81 Eur režijný paušál. Výška tarifnej odmeny za úkony advokáta vedľajšieho účastníka bola vypočítaná podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Výška režijného paušálu bola určená podľa § 16 ods. 3 uvedenej vyhlášky ako jedna stotina výpočtového základu pre roky 2012 a 2013, v ktorom boli úkony právnej pomoci vykonané. Celkovo tak trovy konania vedľajšieho účastníka sú 91,80 Eur, z čoho 16,34 % je 15 Eur.

Proti tomuto rozsudku v časti vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v tejto časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby v napadnutej časti odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporcu trovy konania neprizná a zaviazá vedľajšieho účastníka nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania. Mal za to, že trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania, a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník, neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenia práva, pričom poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.04.2012, sp. zn. 17Co/91/2012. Zdôraznil, že vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Združenie, ktorého hlavnou náplňou jeho činnosti je ochrana spotrebiteľov, má zákonom priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam už tým, že v konaní nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu. Výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie napĺňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené. Z hlavnej úlohy a cieľa spotrebiteľského združenia vyplýva, že dané združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Poukázal na to, že nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky a z toho dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu. Tým, že vedľajší účastník žiada trovy právneho zastúpenia, priznáva, že odporcovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. V uvedenom prípade poskytol odporcovi právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Z uvedeného vznikajú pochybnosti o účelnosti a dôvodoch vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Vedľajší účastník podľa názoru navrhovateľa vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti. Uvedol, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka (§ 93 ods. 1 a 2 O.s.p.) je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. Potreba súhlasu vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Súd musí mať vždy jasno, či účastník, ktorého chce vedľajší účastník podporovať, s jeho podporou súhlasí, resp. či nevyjadril nesúhlas. Poukázal na rozhodnutie NS SR, sp. zn. 3 Cdo 188/2012 zo dňa 05.02.2013. S poukazom na vyššie uvedené rozhodnutie NS SR zastával názor, že na vyriešenie otázky procesného postavenia subjektov, ktorý sa zúčastňujú konania, nie je možné uplatniť domnienku v zmysle § 101 ods. 3 O.s.p. Považoval za potrebné poukázať na udelenú dotáciu Ministerstvom hospodárstva SR na zastupovanie spotrebiteľov v konaní pred súdmi. Uvedenými dotáciami podporuje ministerstvo odbornosť spotrebiteľských združení v oblasti ochrany práv spotrebiteľa a hradí výdavky spotrebiteľských združení.

Vedľajší účastník na strane odporcu sa k podanému odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne preskúmal vec v medziach podaného odvolania v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné v odvolaní napadnutej časti potvrdiť ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Rozsudok okresného súdu vo zvyšnej časti nebol napadnutý účastníkmi, nadobudol právoplatnosť, a preto krajský súd rozsudok okresného súdu v tejto časti nepreskúmaval (§ 206 O.s.p.).

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu.

Ust. § 142 O.s.p. upravuje rozhodovanie o náhrade trov konania podľa miery úspechu účastníka v konaní. Je založené na zásade zodpovednosti za výsledok alebo na zásade úspechu ako základnom princípe určujúcom, ktorý z účastníkov v konečnom dôsledku poniesie ťarchu všetkých súdnych trov. Predpokladom, splnením ktorého vznikne nárok na náhradu trov konania, je v prvom rade plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním petitu návrhu a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej.

Pokiaľ ide o rozsah náhrady trov konania, je v posudzovanom prípade potrebné vychádzať zo základnej zásady vyplývajúcej z ust. § 142 O.s.p., a to miery úspechu vo veci. Len ak má účastník plný úspech vo veci, prizná sa mu podľa § 142 ods. 1 O.s.p. celá náhrada trov konania. Ak mal účastník úspech len čiastočný, náhrada trov sa podľa § 142 ods. 2 O.s.p. pomerne rozdelí, prípadne (ak úspech vyváži neúspech) súd vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Súd prvého stupňa sa pri určení rozsahu trov konania týmito zásadami riadil.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplataenia istiny vo výške 570,62 Eur s príslušenstvom. Súd prvého stupňa rozsudkom tomuto návrhu čiastočne vyhovel tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 238,68 Eur s príslušenstvom a v prevyšujúcej časti tento návrh zamietol. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že odporca bol vo veci úspešnejší.

V zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. účastník, ktorý mal vo veci čiastočný úspech, má právo na pomernú náhradu trov konania v závislosti od rozdelenia náhrady trov konania súdom. V predmetnej veci pomer úspechu (58,17 %) a neúspechu (41,83 %) odporcu prevýšil pomer úspechu a neúspechu navrhovateľa, a preto by odporcovi patrila vo vzťahu k navrhovateľovi náhrada trov konania v miere 16,34 % (58,17 % mínus 41,83 %). Vzhľadom na prevažný úspech odporcu vo veci vzniklo právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p. i vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v pomere, v akom vzniklo samotnému odporcovi, t. j. 16,34 %.

Súd prvého stupňa vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal pomernú náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia. Náhrada trov mu bola priznaná z dôvodu čiastočného úspechu odporcu vo veci. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje.

Vedľajší účastník vstúpil do predmetného konania v záujme ochrany spotrebiteľa -odporcu, účelne a úspešne bránil v tomto konaní práva odporcu, na stranu ktorého do konania vstúpil. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania vstúpil a dňa 14.01.2013 doručil súdu prvého stupňa písomné vyjadrenie k danej veci (č.l. 35), v ktorom poukázal na dojednanú zmluvnú podmienku o zmluvnej pokute poškodzujúcu spotrebiteľa. Následne súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom čiastočne návrh zamietol z argumentačne obdobných dôvodov, ako ich vzniesol vedľajší účastník, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia.

Podľa názoru odvolacieho súdu aj vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, a aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia v danej veci považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2.

Súd prvého stupňa preto správne uložil povinnosť navrhovateľovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu pomernú náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby, a to v celkovej výške 15 Eur predstavujúcej 16,34 % účelne vynaložených nákladov zo sumy 91,80 Eur.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

V odvolacom konaní bol úspešný vedľajší účastník, ktorý by mal v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, avšak žiadne trovy konania mu nevznikli, preto mu náhrada nebola priznaná.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.